

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Θ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 31 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1931

ΑΡΙΘ. 5

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς κανονικῆς περιβολῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁρθοδόξου Κλήρου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, ἔχοντες ὑπ' ὄψει καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 41 περίοδον ὉΖ' συνεδρίας κατ' τῆς 13ης Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. πράξιν τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατασσομεν.

Ἀναγνωρίζομεν ὡς ἰδίαν καὶ μόνην κανονικὴν περιβολὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁρθοδόξου Κλήρου ἐκτὸς Ἐκκλησιαστικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀμφίεσιν αὐτοῦ ἐν ταῖς ἱεροτελεσטיαῖς τὴν ἔκπαλαι ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καθιερωμένην καὶ ἀνεγνωρισμένην.

Α) Κανονικὴ περιβολὴ τοῦ Ὁρθοδόξου Κλήρου ἐκτὸς Ἐκκλησιαστικῆς ὑπηρεσίας.

1) Χιτῶν (κοινῶς ὑπερὶ) ποδῆρης χειριδωτὸς μετὰ μικροῦ περιλαιμίου, σταυροῦμενος ἔμπροσθεν καὶ πορπούμενος εἰς τὰ πλάγια τῆς ὀσφύος.

2) Ζώνη περὶ τὴν ὀσφύν, συγκρατοῦσα τὸν χιτῶνα.

3) Ἰμάτιον βραχὺ (κοινῶς κοντὸ ἢ κοντογοῦνι ἢ κοντόρασσον) ἐκτεινομενον μέχρι γονάτων ἢ καὶ τῆς κνήμης, ἀνοικτὸν ἔμπροσθεν μετὰ περιλαιμίου μικροῦ συνδεομένου δι' ἐνὸς μόνου κομβίου, καὶ χειριδῶν πλατειῶν.

4) Ἰμάτιον μακρὸν (ράσσον, ἀνάλαβος), ποδῆρες, ἀνοικτὸν ἔμπροσθεν, μετὰ χειριδῶν μακρῶν καὶ εὐρειῶν καὶ μικροῦ περιλαιμίου ὀρθίου, συνδεομένου δι' ἐνὸς μόνου κομβίου.

5) Κάλυμμα τῆς κεφαλῆς (καλυμμαύχιον) ἐκ μέλανος ὀρθίου κυλίνδρου ἐκ καρτονίου ἐπενδεδυμένου ἔξωθεν διὰ μέλανος ὑφάσματος καὶ ἔσωθεν δι' ἀπλοῦ λεπτοῦ ὑφάσματος καὶ ἐπικαλυπτομένου τοῦ κυλίνδρου ἀνωθεν διὰ κυκλικοῦ καὶ ἐλαφρότατα κωνοειδοῦς καλύμματος προεξέχοντος κατὰ 1—2 ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου.

Β) Κανονικὴ περιβολὴ τοῦ Ὁρθοδόξου Κλήρου ἐν ταῖς ἱεροτελεσטיαῖς διὰ τοὺς τρεῖς βαθμοὺς τῆς Ἱερωσύνης ἐκ ποιμιλοχρῶν καὶ συνήθως χρυσοποιικιλτων ὑφασμάτων.

1) Τοῦ διακόνου α) τὸ στιχάριον, ὀράριον καὶ τὰ ἐπιμάνικα.

2) Τοῦ Πρεσβυτέρου α) τὸ στιχάριον, ἐπιτραχήλιον, ζώνη, ἐπιμάνικα καὶ φελόνιον ἢ καὶ ἐπιγονάτιον διὰ τοὺς ὀφθικιοῦχοις.

3) Τοῦ Ἐπισκόπου α) τὸ στιχάριον, ἐπιτραχήλιον,

ζώνη, ἐπιμάνικα, σάκκος, ἐπιγονάτιον, ὠμοφόριον, μίτρα, ποιμαντορικὴ ραβδος.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 23 Ἰανουαρίου 1931

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Ὑπουργὸς
Γ. Παπανδρέου

ΟΙ ΛΑΪΚΟΙ ΕΝ Τῇ ΟΡΘΟΔΟΞῃ, ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Γ'.

Αἱ οἰκομεν. Σύνοδοι καὶ τὰ κριτήρια αὐτῶν.

Τρίτη θέσις ὑποστηριζομένη ὑπὸ τοῦ κ. Zankow εἶνε, ὅτι ἐξωτερικὴ αὐθεντία δὲν ὑπάρχει, οὐδὲ πρέπει νὰ ὑπάρχη ἐν τῇ ὀρθοδόξῃ ἐκκλησίᾳ καὶ ὅτι ἡ ἀνωτάτη αὐθεντία εἶνε ἡ ὅλη κοινότης τῆς ἐκκλησίας.

α) Αἱ Οἰκομ. Σύνοδοι ὡς ὑψίστη ἐξωτερικὴ αὐθεντία.

Καὶ ἡ θέσις αὕτη τοῦ κ. Zankow δὲν δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ ἀνευ ἐπιφυλάξεων. Ὅτι βεβαίως αἱ Οἰκομ. Σύνοδοι ἀποτελοῦσι τὴν ὑψίστην ἐξωτερικὴν αὐθεντίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, τὴν ἀλαθῆτος καὶ θεοπνευστως διακριβοῦσαν καὶ ἐξαγγέλλουσιν τὴν ἀλήθειαν τῆς πίστεως, ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς περὶ αὐτῶν γνώμης καὶ πίστεως τόσοσ τῶν Πατέρων, ὅσων καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπ' αὐτῆς τῆς Α' Οἰκομ. Συνόδου ἐκράτει ἡ γνώμη, ἡ ἐν τῇ ἐπιστολῇ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου ἐπ.σήμεως διακηρυχθεῖσα, ὅτι «ὁ τοῖς τριακοσίοις ἤρρεσεν ἐπισκόποις, οὐδὲν ἔστιν εἰσερον ἢ τοῦ Θεοῦ γνώμη, μάλιστα γὰρ ὅπου τὸ ἅγιον Πνεῦμα τοιούτων καὶ τηλικούτων ἀνδρῶν ταῖς διανοαῖς ἐγκείμενον, τὴν θεῖαν βούλησιν ἐξεφώνησε»¹. Τὴν αὐτὴν δὲ γνώμην ἐξηγεῖ καὶ ὁ Σωκράτης παρατηρῶν, ὅτι οἱ ἐν τῇ Α' Οἰκομ. Συνόδῳ ἐπίσκοποι, καὶ ἰδιῶται ἀκόμη εἰάν ἦσαν, ἐφ' ὅσων ὅμως «κατελάμποντο ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς χάριτος τοῦ ἁγίου Πνεύματος οὐδαμῶς ἀστοχῆσαι τῆς ἀληθείας ἐδύναντο»². Παρό-

1. Σωκράτους, Ἐκκλ. Ἱστορ. Α, 9.

2. Αὐτόθι.

μοια υποστηρίζουσι καὶ πλείστοι Πατέρες, εἴτε δεχόμενοι τὰς ἀποφάνσεις τῶν Οἰκουμ. συνόδων ὡς τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια¹, εἴτε κηρύττοντες ταύτας ὡς «θεόθεν ἐμπνευσθείσας»², εἴτε χαρακτηρίζοντες αὐτὰς ὡς «διὰ τοῦ ἁγίου ἀληθῶς Πνεύματος διατύπασιν» καὶ ὡς «πνευματικὰ θεσπίσματα» ἅτινα οὐδεὶς πρέπει νὰ τολμᾷ νὰ ἀθῆι³ καὶ ὡς haereditaria signacula⁴.

Θὰ ὁμολογήσῃ δὲ ἀναντιρρήτως καὶ ὁ κ. Zankow, ὅτι αἱ ἀποφάνσεις πολλῶν ἐκ τῶν συνόδων τούτων, καὶ δὴ αἱ τῆς Α', τῆς Δ' καὶ Ζ'. Οἰκουμενικῆς ἐγένοντο δεκταὶ ὑπὸ τοῦ ἐκκλ. πληρώματος οὐχὶ ἀμέσως καὶ ἄνευ ἀντιρρήσεων πολλῶν καὶ σφοδρῶν, τῆς πολεμώσεως τὴν ἀλήθειαν πληθῶς ὀγκουμένης ἐνίοτε ἐπικινδύνως καὶ μονοῦ ἐπικρατούσης ὀριστικῶς. Ἐκ τοῦ μεμαρτυρημένου δὲ τούτου γεγονότος ἔπεται, ὅτι αἱ σύνοδοι αὗται, αἱ τοσοῦτον σφοδρῶς κατὰ τοὺς πρώτους μετὰ τὴν συγκρότησιν αὐτῶν χρόνους πολεμηθεῖσαι, ὅταν ἀπεφαίνοντο, δὲν εἶχον τοσοῦτον ἐκδηλον καὶ σαφὲς περὶ τῆς ὑπ' αὐτῶν προασιπζομένης ἀληθείας τὸ λαϊκὸν φρόνημα, τὸ ὁποῖον βραδύτερον ἐξεδηλώθη ἀναντιρρήτως ὑπὲρ αὐτῶν οὐχὶ δι' ἄλλον λόγον, ἀλλὰ διότι εἶχον αὗται κηρύξει τὴν ἀλήθειαν.

β.) Ποῖαι αἱ οἰκουμ. σύνοδοι.

Ἀναγνωρίζοντες ὅμως ὡς ἀλαθῆτους καὶ θεοπνεύστους τὰς Οἰκουμενικὰς συνόδους, δεόν νὰ καθορίζωμεν συγχρόνως σαφῶς καὶ ποῖαι εἶναι αἱ Οἰκουμ. καὶ σύνοδοι. Εἶναι ἀναντιρρήτον, ὅτι οὔτε τὸ πλῆθος τῶν παρακαθημένων ἐπισκόπων, οὔτε ἡ ἀπὸ τῶν ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐκκλησιῶν προέλευσις, οὔτε ἡ συμμετοχὴ τῶν κεντρικῶν θρόνων ἐξαγκοῦσιν, ἵνα ἀποτελεσθῇ σύνοδος τις Οἰκουμ. καὶ σύνοδος. Εἰς τὴν ληστικήν σύνοδον τῆς Ἐφέσου (449) παρῆσαν 135 ἐπίσκοποι, ἐν οἷς καὶ Διόσκουρος ὁ Ἀλεξανδρείας, Ἰουβενάλιος ὁ Ἱεροσολύμων, Θαλάσσιος ὁ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας⁵. Καὶ τὸ κατὰ τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου στρεφόμενον *Ἐγνώμιον*

γράμμα τοῦ αυτοκράτορος Βασιλείου ὑπέγραψαν πεντακόσιοι ἐπίσκοποι, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Ἀλεξανδρείας Τιμόθεος (Ἀΐλουρος), ὁ Ἀντιοχείας Πέτρος (ὁ Μογγός), ὁ Ἱεροσολύμων Ἰουβενάλιος, ὁ Ἐφέσου Παῦλος καὶ ἐν γένει ἄλλοι οἱ πρόεδροι τῶν ἐν Ἀσίᾳ Ἐκκλησιῶν¹. Καὶ κατὰ τὰς Μονοθελητικὰς ἐριδας πάντα τῆς καθόλου Ἐκκλησίας τὰ κέντρα κατεχοντο ὑπὸ ἀρχιεπισκόπων μονοθελητίζοντων, διότι καὶ Σέργιος ὁ Κων)σταῖνος καὶ Κύρος ὁ Ἀλεξανδρείας καὶ Μακεδόνιος ὁ Ἀντιοχείας ὑπέγραψαν τὴν *Ἐκθεσιν* τοῦ Ἡρακλείου, ἀλλὰ καὶ ὁ διαδεξάμενος τὸν Ἱεροσολύμων Σωφρόνιον Σέργιος ὁ ἀπὸ Ἰόπκης, καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ Ρώμης Ὁνώριος συνηρησάντων εἰς τὸν Μονοθελητισμόν. Διὰ νὰ παραλίπωμεν δὲ τὴν πληθὺν τῶν συνόδων (Τύρου, Ἀρμίνιον, Σελευκίας κλπ.) περιοριζόμεθα εἰς τὴν ἐν Φλωρεντίᾳ ἐπὶ ἄρσει τοῦ σχίσματος γενομένην, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀντεπροσπεύθησαν σχεδὸν πᾶσαι αἱ ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι².

Αἱ σύνοδοι κατὰ ταῦτα ἀποδεικνύονται ὄργανα τοῦ ἁγίου Πνεύματος, οὐχὶ ὑπὸ ἄλλους ὄρους ἀλλὰ μόνον ὅταν παρὰ τοῖς συγκροτούσιν αὐτὰς κυριαρχῆ *εὐληθινῆς μὲν πόθος πρὸς διακρίβωσιν τῆς ἐν τῇ Γραφῇ ἀληθείας, δεδηλωμένη δὲ διάθεσις ὅπως προληφθῇ πᾶσα ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἱερᾶς παραδόσεως*. Ὅπως τοῦτέστι πρὸς ἐνέργειαν τοῦ λειτουργικοῦ χαρίσματος τῆς ἱερωσύνης ἀπαιτεῖται πρόθεσις τοῦ λειτουργοῦ, ὅπως τελέσῃ τὸ μυστήριον οὐχὶ πρὸς ἐμπαιγμὸν ἢ πρὸς ὑποδειγματικὴν διδασκαλίαν, ἀλλὰ σοβαρῶς καὶ ἐφ' ἁγιασμῶ τῶν πιστῶν, οὕτω καὶ πρὸς ἐνέργειαν τοῦ ὁρθοτομικοῦ χαρίσματος τῆς ἱερωσύνης προσαπαιτεῖται ἡ ἀνωτέρω διατυπωθεῖσα πρόθεσις. Ὅτι δὲ κυρίως ἡ ὑπαρξίς τῆς προϋποθέσεως ταύτης ἀποδεικνύει συνόδον τινα θεοπνευστον, ἐμφαίνεται πρῶτον μὲν ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τοῦ δογματικοῦ ἔργου τῶν Οἰκουμ. συνόδων, ἔπειτα δὲ ἐκ τῆς ἐν ταῖς συναθροίαις αὐτῶν σταθερῶς ἐκδηλωθείσης πράξεώς των.

γ') Ἔργον καὶ πράξις τῶν οἰκουμ. συνόδων

Καὶ τὸ μὲν ἔργον τῶν Οἰκουμ. Συνόδων δὲν συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἐπινοήσωσιν αὗται *νέα δόγματα καὶ νὰ προσθέσωσι νέα στοιχεία εἰς τὴν ἡμ. παραδο-*

1. «Sic quatuor Synodos sanctae universalis Ecclesiae sicut quatuor libros sancti Evangelii recipimus» (Gregor. magn. Epist. I, 25, III, 10. IV, 38) Πρβλ. καὶ Ἰουστινιανοῦ Νεαράν 131: «Τῶν προειρημένων ἁγίων συνόδων τὰ δόγματα καθάπερ τὰς θείας Γραφὰς δεχόμεθα».

2. Ἰσιδώρου Πηλουσιώτου IV, 99 περὶ τῆς Α' ἐν Νικαίᾳ Πρβλ. καὶ Λέοντος Ρώμης ἐπιστ. 111 Mansi 6, 228.

3. Λέοντος Ρώμης Ἐπιστολ. 105 καὶ 106 Mansi 6, 196 καὶ 201.

4. Ambros. de fide III, 15 Migne L. P. 96, 639.

5. Mansi, 7, 495.

1. Εὐαγγέλιον, Ἐκκλ. Ἱστορ. III 4-7 Πρβλ. καὶ Νικηφόρου Καλ. Ἐκκλ. Ἱστ. XVI, 4.

2. Ἐκτὸς τοῦ Κων)σταῖνος παρίσταντο Μάρκος ὁ Εὐγενής ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἱεροσολύμων, Διονύσιος ὁ Σάβδων ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἀντιοχείας, Ἀντώνιος ὁ Ἡρακλείας ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἀλεξανδρείας, καθὼς καὶ ὁ Ἰβηρίας καὶ ὁ Ρωσίας.

μένῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀλήθειαν, ἀλλὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς παρὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπάρχουσαν ἐν τῇ Γραφῇ καὶ τῇ Παραδόσει ἀλήθειαν, διαμφισβητουμένην, νὰ καθορίσῃσιν ἐπὶ τὸ σαφέστερον, εἰς τρόπον ὥστε «τῆς οὐρανίας φιλοσοφίας τὰ δόγματα τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου νὰ τύχῃσιν ἐπεξεργασίας, λεπτυνθῶσι καὶ λειανθῶσιν», οὐχὶ ὅμως καὶ «νὰ ἀλλοιωθῶσι, κολοβοθῶσι καὶ διαστραφῶσι»· νὰ προσλάβῃσιν μὲν «σαφήνεια», ἀσφαιδικότητα καὶ ἀκρίβειαν», ἀλλὰ συγχρόνως νὰ «διατηρήσῃσιν τὴν ὁλικλησίαν αὐτῶν καὶ ἀκεραιότητα καὶ τὴν ἰδιόζουσαν ἐννοιάν των». Οὕτω δὲ «ὅ,τι πρότερον ἀπλούστερον ἐπιστεύετο, τοῦτ' αὐτὸ ὑστερον νὰ πιστεύεται ἐπιμελέστερον» καὶ «ὅ,τι πρότερον ὑπὸ τῶν παλαιότερων διὰ μόνης τῆς παραδόσεως ἦτο δεκτόν, τοῦτο ἔπειτα ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων διὰ χειρογράφων συγγραμμάτων κατασφραγισθῆ»¹, ὡς ἄριστα διατυποῖ Βιγκέντιος ὁ ἀπὸ Λειρίνου.

Ἡ δὲ ἐν ταῖς συνεδρίαις τῶν Οἰκουμ. Συνόδων διαδηλωθεῖσα σταθερῶς προσπάθεια ἔτεινεν εἰς τὴν διακρίβωσιν τῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ παραδόσεως κατὰ τὰς περὶ αὐτῆς μαρτυρίας τῶν Πατέρων. Οὕτως ἐν τῇ Γ'. Οἰκουμ. Συνόδῳ ἐπὶ τῇ παρατηρήσει τοῦ Φλαβιανοῦ ἐπισκόπου Φιλίππων, ὅτι: «ἀκόλουθόν ἐστιν, ἦν εἶπον περὶ τῶν προκειμένων δόξαν εἰ μακάριοι Πατέρες ἡμῶν καὶ εἰ ἐπίσκοποι ἀναγνωσθῆναι καὶ ἐμφέρεσθαι τοῖς πραττομένοις» ἀναγνωσονται περικοπαὶ τοῦ Πέτρου Ἀλεξανδρείας, Ἰουλίου τοῦ Ρώμης, Φήλικος τοῦ Ρώμης, Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας, Κυπριανοῦ, Ἀμβροσίου, Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ, Βασιλείου Μεγάλου, Γρηγορίου Νύσσης, Ἀττικοῦ Κων)λεως, Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου, μεθ' ὃ ἀποσπάσματα ἐκ χειρογράφων τοῦ Νεστορίου καὶ ἐπακολουθεῖ ἡ καθαίρεσις αὐτοῦ². Τοῦτ' αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὑπὸ τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου, μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Πατρικῶν περικοπῶν ἢ χρήσεων «εἰ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν: Αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων· αὕτη ἡ πίστις τῶν Ἀποστόλων· πάντες οὕτω πιστεύομεν· οἱ ὀρθόδοξοι

οὕτω πιστεύουσι»³. Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὑπὸ τῆς ΣΤ'. Οἰκουμενικῆς μάλιστα εἰς μεγαλειτέρῳ ἐκτασιν⁴, «τῇ τῶν ἁγίων δὲ καὶ ἐκκρίτων πατέρων ἀπλανεῶς καὶ εὐθείᾳ τρίβῳ κατακολουθήσασα ταῖς ἀγίαις καὶ οἰκουμενικαῖς συνόδοις ἐν ἅπασιν εὐσεβῶς ὁμοφωνήσας»⁵. Καὶ ὡς ἡ αὐτὴ γράφει ἐν τῇ πρὸς Ἀγάθωνα τὸν Ρώμης ἐπιστολῇ: «καὶ καρδίᾳ καὶ γλώσσῃ τε καὶ χειρὶ συμφωνήσαντες ἀπλανέστατόν τε καὶ ἀσφαλέστατον τῇ συνεργίᾳ τοῦ ζωοποιῦ πνεύματος ὄρον ἐξεφωνήσαμεν οὐ μετάναντες κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον ὄρια αἰώνια, μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ταῖς τῶν ἁγίων καὶ ἐκκρίτων πατέρων ἐμμείναντες χρήσει»⁶. Καὶ ἡ Ἐβ' ὁμῆ δὲ Οἰκουμενικῆ ἐν τῷ ὄρῳ αὐτῆς ἐπάγει «... Μετὰ πάσης τοίνυν ἀκριβείας ἐρευνήσαντες τε καὶ διεσκεψάμενοι καὶ τῷ σκοπῷ τῇ ἀληθείας ἀκολουθήσαντες οὐδὲν ἀφαιροῦμεν, οὐδὲν προσείθεμεν, ἀλλὰ πάντα τὰ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἀμείωτα διαφυλάττομεν... Οὕτω γὰρ κρατύνεται ἡ τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν διδασκαλία εἴτουν παραδόσεις τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας... Οὕτω τῷ ἐν Χριστῷ λαλήσαντι Παύλῳ καὶ πάσῃ τῇ θείᾳ ἀποστολικῇ ὁμηγύρῃ καὶ πατρικῇ ἀγιότητι ἐξακολουθοῦμεν κρατοῦντες τὰς παραδόσεις, ὡς παρελήφαμεν»⁷. Μετὰ δὲ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ὄρου «ἡ ἀγία σύνοδος ἐξεβόησεν· αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων· αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξεν· ἡμεῖς τοὺς προστιθέντας τι ἢ ἀφαιροῦντας ἐκ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἀναθεματίζομεν»⁸.

Εἰς ταῦτα θὰ ἠδύνατο νὰ προστεθῆ, ὅτι καὶ ὁ Μ. Ἀθανάσιος ἀποδεικνύει τὴν θεοπνευστίαν τῶν ἀποφάνσεων τῆς Α'. Οἰκουμενικῆς οὐχὶ προβάλλων τὸ πλῆθος ἢ τὴν διασημότητα τῶν εἰς αὐτὴν παρακαθησάντων, ἀλλὰ διὰ τῆς βεβαιώσεως ὅτι οἱ ἐν Νικαίᾳ συνελθόντες «οὐχ ἑστατοῖς πλάσαντες ἐπενόησαν τὰς λέξεις, ἀλλ' ἄνωθεν παρὰ τῶν πρὸ αὐτῶν παραλαβόντες εἰρήκασιν»⁹.

Ἐκ τούτων συνάγεται σαφῶς, ὅτι ὁ εἰλικρινῆς πόθος καὶ ἡ ὁσία διάθεσις πρὸς διακρίβωσιν τῆς ἀληθείας καὶ μὴ ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τῆς ὑπὸ τῶν Πατέρων διασωθείσης παραδόσεως ἀποτελοῦσι προϋπόθε-

1. «Fas est etenim ut prisca illa caelestis philosophiae dogmata processu temporis excurentur limentur, poliantur. Sed nefas est ut commutentur, nefas ut detruncantur, ut mutilentur. Accipiant licet evidentiam, lucem, distinctionem; sed retineant necesse est plenitudinem, integritatem, proprietatem». Καὶ κατωτέρω: Quod antea simpliciter credebatur, hoc idem postea diligentius crederetur... quod prius a maioribus sola traditione susceperat, hoc deinde posteris etiam per scripturae chirographum consignaret» (Colanonitorium primum XXII P. L. Migne 50, 648—669).

2. Mansi 4, 1184-1196.

1. Mansi 6, 972.

2. Ἴδε ἀπὸ τῆς I πράξεως καὶ ἐξῆς.

3. Πρῶξις IH Mansi 11, 632.

4. Mansi 11, 685.

5. Ζ' πρῶξις αὐτῆς Mansi 13, 376 καὶ 380.

6. Αὐτόθι 397.

7. Ἐπιστολὴ περὶ τῶν ὀρισθέντων ὑπὸ τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου 25 πρβλ. Αὐτόθι β, 27, 28 Migne 25, 460 καὶ 421, 465, 468.

σιν ἀπορρίπτει, τῆς ὁποίας μὴ ὑπαρχούσης εἴτε οἱ ἐπίσκοποι καὶ ὁ κληρὸς, εἴτε καὶ ὁ κληρὸς μετὰ τοῦ λαοῦ ἐπάμενον εἴτε νὰ πλανηθῶσιν, οὐδεμιᾶς πλειοψηφίας ἢ ὄγκου πλήθους ἐξαρκούντων ἵνα ἀσφαλίσωσιν ἀπὸ τῆς πλάνης¹. Τῆς προϋνοθέσεως ὅμως ταύτης ὑπαρχούσης δύναται νὰ συγκροτηθῇ Σύνοδος ἀληθῶς Οἰκουμενικὴ κἄν εἴη δὲν παρίστανται ἀντιπρόσωποι πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, ὡς ἡ Β'. Οἰκουμενικὴ, μολοντοὶ ἢ ἀντιπροσωπεῖα πασῶν τῶν ἐν τῇ ὀρθῇ πίστει ἑμμενουσῶν ἐκκλησιῶν εἶνε εὐκταιοτάτη, ἄλλοτε μὲν καὶ πρὸς διακοίβωσιν τοῦ εἰ πάντοτε, πανταχοῦ καὶ ὑπὸ πάντων ἐπισταύθη, μέχρι δὲ τοῦ νῦν καὶ πρὸς ἐπικοινωνίαν ἐν πνεύματι ἀγάπης, καθὼς καὶ πρὸς εὐχρηστέραν ἀποδρῆν τῶν δεδομένων.

(Ἐπεται τὸ τέλος)

Π. Ν. ΤΡΕΜΠΕΛΑΣ

1 Τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Δουβουινιάτου τονιζόμενον ἐπιγεῖρημα προκειμένου περὶ τῆς ὁλότητος τῆς ἐκκλησίας, ἰσχύει καὶ ἀντιθέτως προκειμένου περὶ συνόδων ἐπισκοπικῶν. Διότι οἱ πλείονες πιστοὶ δικαιοῦνται νὰ ἔχωσι καὶ πλείονας ἐπισκόπους. ἔξ οὗ ποῶδηλον ὅτι οἱ Δυτικοὶ καὶ ἐν ἐπισκοπικαῖς συνόδοις θὰ συνεκέντρουν πλειοψηφίαν ἐναντι τῶν ὀρθοδόξων.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Πλήρης κατάργησις.

Ἐξ ἀνακοινώσεων ἐν τῷ τύπῳ ἐγνώσθη ὅτι σκοπεῖται ἡ μεταρρυθμίσις τοῦ περὶ χαρτοπαικτικῶν νόμου κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε ἡ ἀπόστασις τῶν ἀπὸ τῶν κέντρων νὰ εἶνε πραγματικὴ, νὰ ἀποβαίῃ δ' ἀδύνατος ἢ εἰς αὐτὰ φοίτησις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἀξιωματικῶν. Ἄλλ' ἐφ' ὅσον ἡ πείρα ἤδη ἐδίδαξεν ὅτι πάντοτε ὑπάρχει περιθώριον ἀρκετὸν πρὸς καταστρατήγησιν τοῦ σχετικοῦ νόμου ὑπὸ τῶν ρεπόντων εἰς τὸ πάθος τῆς χαρτοπαιξίας, δεδομένου δὲ ὄντος ὅτι τὸ ἐκ τῆς ὁπουδήποτε λειτουργίας τῶν χαρτοπαικτικῶν λεσχῶν κέρδος τοῦ δημοσίου εἶνε μηδὲν ἀπέναντι τῆς ἐξ αὐτῶν κολοσσιαίας ἠθικῆς ζημίας τῆς κοινωνίας, μεταφραζομένης εἰς ἀνεπανορθώτους φθέραι, καταστροφὰς καὶ ἐγκλήματα, τὸ συμφέρον καὶ τῶν ἀτόμων καὶ τῆς ὁλότητος τῶν πολιτῶν ἐπιβάλλει νὰ καταργηθῶσιν πᾶσαι καὶ διὰ παντὸς καὶ νὰ νομοθετηθῶσιν αὐστηρότατα μέτρα κατὰ τῶν χειριζομένων τὰς ρουλέττας καὶ τὰ παιγνιόχαρτα, μεταξὺ τῶν ὁποίων, δυστυχῶς, οὐχὶ τὴν δευτέραν θέσιν κατέχουν οἱ χωρικοί.

Τὰ πασίγνωστα.

Ἡ ἐν Στοκχόλμῃ πρέσβειρα τοῦ κράτους τῶν Σοβέτ ἀνεκλήθη δι' ὃν καὶ ἄλλοτε λόγον εἶχεν ἀναλεθῆναι: διότι ὁ μυθωδῶς πολυδάπανος βίος τῆς «ἐξέθετε τοῦ

σοβητικὸν καθεστῶς. Ἄλλὰ τὸσάκις «ἐξετέθη» τὸ θαυμάσιον αὐτὸ καθεστῶς καὶ ἀπὸ τόσον πολλῶν πλευρῶν, ὥστε οὐδὲν πλέον προσωπεῖον νὰ δύναται νὰ τὸ ἀποκρύψῃ. Τὸ ἐγνώρισε πρὸ πολλοῦ καὶ κάλλιστα ὁλος ὁ κόσμος.

Ἄναξιοπρέπεια.

Ἐπαλελήθη καὶ ἐφέτος ἡ ἀπὸ τετραετίας ἐξῴθεν καὶ εἰς τὰ ἡμέτερα ἦθη ἐπεισαχθεῖσα ἀναξιοπρεπεστάτη ἐκθέσις καλλονῶν, ἡ ὁποία καὶ κατ' ἀρχήν, καὶ ὡς ἐκ τοῦ τρίπου καθ' ὃν διοργανοῦται καὶ διεξάγεται, κατήνησε νὰ χαρακτηρίζηται ὑπὸ τῶν σοβαρότερων κοσμικογράφων διὰ βαρυτάτων χαρακτηρισμῶν, οἱ ὅποιοι θὰ ὠφείλουν νὰ πλήξουν εἰς τὰ κείρια τῆν γυναικείαν φιλοτιμίαν. Ἡ κυριωτάτη ἄλλοτε ἀρετὴ τῆς ἐλληνίδος γυναικὸς ἦτο ἡ ὅσον τὸ δυνατόν ἀφανοστέρα αὐτῆς διαβίωσις, ἀρίστη δὲ πασῶν ἐλογίζετο ἐκείνη, περὶ ἧς ἐγίνετο ὁ ὀλιγώτερος λόγος. Σήμερον τὰ πράγματα ἀντεστράφησαν, καὶ ἡ ἀρετὴ καὶ αὐτῶν τῶν παρθένων εἶτι συμβαδίζει πρὸς τὸν κρότον καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς «ρεκλάμας». Ὁ εὐτελής αὐτὸς διασυρμὸς τῆς ἐλληνίδος θὰ ἔπρεπε νὰ ἐμβάλλῃ εἰς σκέψεις τῆν ἡγέτιδα καὶ σφαιρονοῦσαν παρ' ἡμῖν γυναικείαν μερίδα ὥστε νὰ λάβῃ αὐτὴ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς προστασίας τῶν ἀγῶν ἐλληνοχριστιανικῶν ἠθῶν τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, ἐκτὸς ἐὰν δὲν ἐκλαμβάνεται ὑπ' αὐτῆς ὡς ταπεινωτικὸν ὅ,τι περὶ τὰ διαβόητα «καλλιστεία» ἀπρεπὲς διὰ τὴν ἐλληνίδα γίνεται.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἐν τινι ἐσχάτως ἐκδοθέντι ἐν Ἀθήναις φύλλῳ, «Νέος Ἐθνοφυλάξ», δημοσιεύονται ὕβρει, χαρακτηριστικαὶ τῆς ἀνατροπῆς καὶ τοῦ ποιοῦ τῶν γραφόντων, καὶ ἀνακρίβειαι τινες, ἔχουσαι ἀνάγκην διαφθέσεως διὰ τοὺς τυχὸν ἀγνοοῦντας τὰ πράγματα.

Ἐπὶ τοῦ ἀναλαβόντος τῷ 1927 τὴν διεύθυνσιν τοῦ περιοδικοῦ «Θεατῆς» καὶ βεβαιώσαντος ὅτι ἐμελλε νὰ ὑποστηρίξῃ δι' αὐτοῦ ὑγιεῖς ἠθικὰς ἀρχὰς καὶ νὰ κατασιῆσῃ αὐτὸ καθαρῶς σεμνὸν φιλολογικὸν περιοδικόν, παρακληθεῖς ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ὅπως δώσῃ τὴν φωτογραφίαν του μετ' ὀλίγων λέξεων ἔγραψε τὰ ἑξῆς «πρὸς τὸ περιοδικὸν «Θεατῆς» μετὰ τὰς καλυτέρας μου εὐχὰς ὑπὲρ τῆς προόδου του διὰ τῆς διαδόσεως τῶν ὑγιῶν ἀρχῶν». Ὁ διεθυντὴς τοῦ περιοδικοῦ δὲν ἐτήρησε τὴν ὑπόσχεσίν του, ἀλλὰ βεβαίως δὲν ἔπραξε τι τὸ ἀπῆδον ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, εὐχηθεῖς προόδου τοῦ περιοδικοῦ «διὰ τῆς διαδόσεως ὑγιῶν ἀρχῶν». Ἐν ἄλλῳ περιοδικῷ «Μπουζέτο», τῆς 1 Ἰανουαρίου 1929, ἐδημοσιεύθη ἡ ἑξῆς ψευδεστάτη σύστασις: «εἶναι ἓνα καλὸν περιοδικόν, τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ νὰ διαβάξεται ἀπὸ τὸ ἀναγνωστικὸν κοινόν μας, † Χρυσόστομος Παπαδόπουλος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν». Καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐμφράσεως καὶ ἡ ὑπογραφή (οὐδέποτε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὑπογράφεται ὡς ἀνωτέρω

καὶ δὴ μετὰ τοῦ ἐπινώμου του) ἠδύνατο νὰ πείσωσι πάντα καλῆς πίστεως ἄνθρωπον ὅτι εἶναι πλαστὴ ἢ σύστασις. Οὐχ ἦττον ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος, μόλις μετὰ τρεῖς μῆνας λαβῶν γνώσιν τοῦ δημοσιεύματος, μετ' ἀγανακτήσεως διεμαρτυρήθη πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ περιοδικοῦ, ἣτις δι' ἐπιστολῆς ἔσπευσε νὰ ζητήσῃ συγγνώμην, διότι ἐδημοσίευσε πλαστὴν σύστασιν. Ἡ ἐπιστολὴ ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ ἐπισήμῳ Δελτίῳ «Ἐκκλησία» ἔτ. 1929, ἀριθ. 10, σ. 80, μετὰ τῆς δηλώσεως ὅτι ἡ δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ περιοδικῷ «Μπουκέτο» σύστασις δὲν ἀνήκει εἰς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον. Εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος δὲν ἔπαυσε ζητῶν παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τῆς Ἀστυνομίας τὴν καταδίωξιν τῶν ἀσέμνων περιοδικῶν. Τοῦτο κάλλιστα γινώσκει καὶ ὁ συντάκτης τοῦ νεοφανοῦς φύλλου

Ἐπιτίθεται δὲ οὗτος κατὰ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, διότι θέλει νὰ πιστεῖται ὅτι ὡς Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου παρεκάλυσε τὴν ἐκδίκασιν τῆς γνωστῆς ὑποθέσεως Γληνοῦ καὶ Δελμούζου. Ἄλλ' ἤδη πρὸ τριετίας περίπου ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ (συνεδρία τῆς 23 Ἀπριλίου 1929), λόγῳ γενομένου περὶ τῆς πολλῆς ἀπασχολήσεως αὐτῆν πολυκρότου ταύτης ὑποθέσεως, «ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὁμοφώνως ἀπεφάνθη ὅτι ὁ Μακ. Πρόεδρος οὐδέποτε οὐδεμίαν παρενέβαλε δυσχερίαν εἰς τὴν πρόδοτον τῆς ὑποθέσεως, τοῦναντίον μάλιστα καὶ ἐνήργησε καὶ εἰσηγήθη τὴν ταχύτεραν διεξαγωγὴν αὐτῆς». Κατὰ πρότασιν δὲ ἐνὸς τῶν συνέδρων διευκρινήθη τότε ἀνακρινόμενός, ὅπως δημοσιεύθη «ἐν παραστῇ ἀνάγκῃ, καθ' ὃ «ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διεπίστωσεν ὅτι οὔτε ὁ Μακ. Πρόεδρος οὔτε αἱ ἐκάστοτε Σύνοδοι ἠμπόδισαν τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως».

Δημοσιεύεται νῦν τοῦτο, ἐξ ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μετὰ τῶν ἀνωτέρω δηλώσεων, ὅπως τεθῆ τέρμα εἰς ἀσύστατους διαδόσεις καὶ κατηγορίας ἀδικωτάτας, σκανδαλιζούσας τὸν λαόν.

(Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς)

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τελεσθέντος χθὲς ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τοῦ ἐτησίου μνημοσύνου τῶν ἰδρυτῶν, εὐεργετῶν καὶ Καθηγητῶν τοῦ Ἑθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου ἐν τῷ μητροπολιτικῷ νοφῷ, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου, εἶτα ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου παρούσης καὶ τῆς Α. Μ. ὁ ἐκ τῶν καθηγητῶν τῆς Θεολογ. Σχολῆς καὶ Ἀντιπρύτανης κ. Κ. Δυοβουνιώτης εἶπε τὸν προσήκουσα λόγον, ὁμιλήσας περὶ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ὡς φοιτητῶν τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου.

—Παρεπιδημεῖ ἐν Ἀθήναις ἐπ' ἀδείᾳ ὁ Σ. Μητροπολίτης Πτολεμαΐδος κ. Ἰωακείμ.

—Ὁ Σ. Μητροπολίτης Ἡλείας δι' ἐγγράφου αὐτοῦ ἀναφέρει εἰς τὴν Ἱ. Σύνοδον ὅτι διὰ Διατάγματος τὸ χωρίον Χάβαρι ἀποσπαθὲν τῆς ἐνορίας Χάβαρι, ἀπέτελεσεν ἴδιαν ἐνορίαν.

—Παρεπιδημεῖ ἐν Ἀθήναις ἐπ' ἀδείᾳ ὁ Σ. Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως καὶ Πωγωνιῶν κ. Βασίλειος, ἐπὶ τῷ τέλει, ἵνα ὡς Πρόεδρος σχετικῆς Ἐπιτροπῆς διενεργήσῃ τὰ δέοντα πρὸς συλλογὴν ἐράνων ἀπὸ τῶν ἀπανταχοῦ Ἑπειρωτῶν ὑπὲρ ἀνεγέρσεως μητροπολιτικοῦ μεγάρου ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Ἐπαρχίας του Δελβινακίῳ.

—Ὁ Σ. Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος ἀνακρινόμενός τῇ Ἱ. Συνόδῳ ὅτι ἠγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγίου Γεωργίου, (Καραϊσκάκη) διορίσθη ὁ τέως σύμβουλος αὐτῆς μοναχὸς Ἀνθίμος Σακελλαρόπουλος, σύμβουλος δὲ ὁ τέως ἠγούμενος αὐτῆς Εὐλόγιος Χρυσούλης.

—Ὁ αὐτὸς γνωρίζει ὡσαύτως ὅτι σύμβουλος τῆς Ἱ. Μονῆς Φανερωμένης διορίσθη, κατὰ μετὰπειμψιν, ὁ μοναχὸς Εὐθύμιος Χατζηνικολάου, ἀδελφὸς τῆς Ἱ. Μονῆς Ρεντίνης, ἀντὶ τοῦ παραιτησαμένου τοιοῦτου ἱερομ. Ἀβραάμ Ρούκα.

—Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. εἰς ἀπάντησιν σχετικοῦ ἐγγράφου τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται τὰς ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας προταθείσας τροποποιήσεις εἰς τὸν Νόμον Ο.Δ.Ε.Π. (4684), πλην μόνως τῆς συγκροτήσεως τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. ἐκ μελῶν κατὰ πλειοψηφίαν Ἀρχιερέων. Ἡ Δ. Ἱ. Σύνοδος ἀπεφάσισε νὰ ἐμμεῖνῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς γνώμης τῆς Ἱεραρχίας.

—Ἐπὶ τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου ἀπεφασίσθη νὰ σταλῆ τῷ Κεντρικῷ Συμβουλίῳ Ο.Δ.Ε.Π. κατάλογος τῶν Μητροπόλεων τοῦ Κράτους, εἰς τὰς ὁποίας, λόγῳ οικονομικῆς ἀνεπαρκειᾶς αὐτῶν, θὰ καταβάλλωνται ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. 2000 δραχμαὶ μηνιαίως ἐκάστη, διὰ τὴν συντήρησιν τῶν Γραφείων αὐτῶν, αὐταὶ δὲ εἶναι αἱ ἐξῆς: Ζακύνθου, Ναυπακτίας, Ἰθάκας, Θηβῶν, Ἀρτης, Παροναξίας, Γυθείου, Ἀργολίδος, Κυθήρων, Χαλκίδος, Κερκύρας, Τριφυλίας, Καρυστίας, Γόρτυνος, Φωκίδος, Δαρίσσης, Δρυϊνουπόλεως, Ξάνθης, Δήμνου, Ἀλεξανδρουπόλεως, Καστορίας, Λαγκαδά, Καστανδρείας, Κίτρους, Φλωρίνης, Πλωμαρίου, Βελῶν, Ζιχνῶν, Ἐδέσσης, Αἰδυμοτείχου, Κοζάνης, Νευροκοπίου, Ἐλευθερουπόλεως, Σουφλίου, Γρεβενῶν, Ἐλασσῶνος, Πολυανῆς, Μηθῆς, Πέλλης, Σιατίσσης, Σιδηροκάστρου.

—Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2337 π. ἔτ. συνοδικοῦ ἐγγράφου διαβιβάζει γνωμοδότησιν τοῦ παρ' αὐτῷ Νομικοῦ Συμβούλου κ. Χ. Στεφανοπούλου, καθ' ἣν ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ νόμου 4596, ὀρίζοντος ὅτι παρ' ἐκάστη Μητροπόλει διορίζεται «εἰς τοῦλάχιστον» Ἱεροκῆρυξ, δύο τινὰ ἐξάγονται: τὸ μὲν ὅτι παρ' ἐκάστη Μητροπόλει δέον νὰ διορισθῆ εἰς Ἱεροκῆρυξ, τὸ δὲ ὅτι δὲν περιορίζεται ὁ καθ' ἀνώτερον ἀριθμὸν τοῦ ἐνὸς διορισμοῦ καὶ ἐτέρου Ἱεροκῆρυκος.

—Τὸ αὐτὸ Ὑπουργεῖον, εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1167 π. ἔτ. συνοδικοῦ ἐγγράφου, διαβιβάζει παρομνίαν γνωμοδότησιν, ὅτι, δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ νόμου 4567, αἱ Ἱ. Μητροπόλεις ἀποτελοῦσι νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, δυνάμενα νὰ ἀποκτήσωσιν ὡς ἴδιαν περιουσίαν κτίρια πρὸς ἐγκα-

τάσασιν τῆς κατοικίας καὶ τῶν Ἱραφείων τῶν οὐκείων Μητροπολιτῶν.

—Ὁ Σ. Μητροπολίτης Σιατίστης κ. Δόδωρος ἀνήγγειλε τῇ Δ. Ἱ. Συνόδῳ τηλεγραφικῶς τὴν ἐγκατάστασιν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπαρχίαν του καὶ ὅτι ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ ἐπεκαλέσθη τὰς εὐχὰς τῆς Ἱ. Συνόδου.

—Δι' ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Ὀρθοπευμάτων ἀνεκοινώθη τῇ Δ. Ἱ. Συνόδῳ ὅτι, διὰ διατάγματος, τῇ 3η Νοεμβρίου π. ἔτ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 15 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καταχωρισθέντος ἐν τῷ ἐπ' ἀριθ. 217 φύλλῳ τῆς Ἐδημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τετῆ. Γ'), ἐπεκυρωθῆ ἡ διὰ τῆς ἀπὸ 6 Νοεμβρίου π. ἔτ. ἀποφάσεως τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου γενομένη ἀποκατάστασις εἰς τὴν χορευούσαν Μητροπολὶν Κερκύρας καὶ Παξῶν τοῦ τέως Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Ἀλεξάνδρου καὶ παρηγγέλησαν ἀνασσεῖν αἱ ἐν τῷ κράτει ἀρχαὶ ἵνα ἀναγνωρίζωσιν αὐτὸν ὡς τοιοῦτον. νὰ χορηγήσωσιν αὐτῷ ἐντός τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν καὶ συνδρομὴν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τοῦ κράτους, ἀπονέμουσαι αὐτῷ καὶ τὰς εἰς τὸν ἱερὸν βαθμὸν του ἀνηκούσας τιμὰς.

—Ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ἀνεκοίνωσεν ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ Ὀρθοπευμάτων ἐπληροφόρησεν αὐτῷ ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐδέχθη νὰ ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ Νομοσχέδιον τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας, μετὰ μόνης τῆς τροποποιήσεως περὶ συγκλήσεως τῆς Ἱεραρχίας εὐχὴ κατ' ἔτος, ἀλλὰ κατὰ τριετίαν μὲν τακτικῶς, ἐκτάκτως δὲ διὰ Π. Δ. ἀτάγματος, ἀποδεχθεὶς κατὰ τὰ λοιπὰ τὸ σχέδιον τοῦ Καταστατικοῦ ὡς ὑπεβλήθη ὑπὸ τῆς τελευταίας συνελεύσεως τῆς Ἱεραρχίας.

—Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου νὰ σταλῆ ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς σεβ. Ἱεράρχας, παραγγέλλουσα αὐτοῖς ἵνα, προκειμένου περὶ χειροτονίας ἱερέων καὶ διακόνων, μὴ ἔχοντων τὴν ὑπὸ τῶν Ἱ. Κανόνων ὀριζομένην ἡλικίαν, ζητῶσιν ἀπαραιτήτως ἐκ τῶν προτέρων τὴν ἐγκρίσιν τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου, ἐκδέοντες λεπτομερῶς καὶ τοὺς λόγους, δι' οὓς ζητεῖται ἡ συγκατάθεσις καὶ ἐπιείκεια πρὸς χειροτονίαν καὶ νὰ μὴ προβαίνωσιν εἰς τὴν χειροτονίαν πρὸ τῆς λήψεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου.

—Ὁμοίως ἀπεφασίσθη ν' ἀπολυθῆ ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας, δι' ἧς, σὺν τῇ ἀποστολῇ ἀναλόγων ἀντιτύπων τοῦ ἐκδοθέντος ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου φυλλαδίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Οἱ Χιλιασταί. Ἐπίσημα περὶ αὐτῶν ἔγγραφα καὶ δικαστικὰ ἀποφάσεις Ἐφετείου καὶ Ἀρείου Πάγου», νὰ παραγγελθῶσιν οἱ Σεβ. Ἱεράρχαι ὅπως παραδώσωσιν ἀνὰ ἓν ἐκ τῶν φυλλαδίων τούτων εἰς πάσας τὰς δικαστικὰς, ἀστυνομικὰς, καὶ λοιπὰς ἀρχὰς τῆς ἑδρας τῶν Μητροπόλεων αὐτῶν καὶ εἰς ὅν τινα ἄλλον κρίνουσι σκόπιμον, πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς καταπολεμήσεως τῆς περὶ χιλιασμοῦ προπαγάνδας.

—Οἱ μοναχοὶ τῆς Ἱ. Μονῆς Πέτρας τῆς ἐπαρχίας Κίτρους δι' ἀναφορᾶς αὐτῶν ἐγνώρισαν τῇ Ἱ. Συνόδῳ ὅτι ἡ Μονὴ αὐτῶν μετεβλήθη εἰς σανατό-

ριον καὶ ζητοῦν νὰ ληφθῆ ἡ δέουσα πρόνοια.

—Ὁ Σ. Μητροπολίτης Ἀρδαμερίου κ. Καλλίνικος γνωρίζει τῇ Δ. Ἱ. Συνόδῳ τὴν παύσιν τοῦ ἱερέως Χριστοφορίδου ἐφημερίου Παρθενίου, ὡς ἀδικαιολογητῶς ἐγκαταλείποντος τὴν θέσιν αὐτοῦ.

—Τῷ Σ. Μητροπολίτῃ Ναυπακτίας, εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν αὐτοῦ, ἐδόθη ἡ ἀπάντησις ὑπὸ τῆς Δ. Ἱ. Σ. ὅτι τὰς κρατήσεις τοῦ ἐκ τῶν εἰσφορῶν τῶν ναῶν πληρωνομένου προσωπικοῦ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως θὰ χρστῆ παρ' ἑαυτῷ, καθόσον οὐδεμίαν σχετικὴ νομικὴ διάταξις ὑπάρχει περὶ τούτου.

—Ὁ σεβ. Μητροπολίτης Κιρυστίας ἐγνώρισεν τῇ Δ. Ἱ. Σ. ὅτι Πρωτοσύγγελον αὐτοῦ διώρισεν τὸν Ἀρχιμ. Σπυρίδωνα Σταμπολάκ.

—Ἐπειδὴ ἔνεκα τῆς διατάξεως καθ' ἣν διὰ τὰς δικαστικὰς ὑποθέσεις ἔδον νὰ εδρίσκηται πάντοτε ἐν ὀλομασίᾳ ἡ Δ. Ἱερά Σύνοδος συμβαίνει πολλάκις ἔνεκα ἀσθενείας ἢ καλύματος μέλους τινὸς ν' ἀναβῆλλονται ἐπὶ πολὺ δικαστικαὶ ὑποθέσεις καὶ τὰ ταλαιπωροῦνται εἰ ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν ὑπόδικοι ἐροχόμενοι εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἀπεφασίσθη ὅπως ζητηθῆ διὰ τοῦ Ὑπουργείου ἢ ὑπὸ τῶν Νομοθετικῶν Σωματίων ψήφισις ἀξιοῦν νόμου τροποποιούντος τὴν ἀνωτέρω διάταξιν καὶ ἐπιτρέποντος ὅπως δικάζῃ ἡ Δ. Ἱερά Σύνοδος καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ ἐπὶ μόνον μελῶν, ὅσα δηλονότι εἰσέλθωσιν εἰ κανόνες.

—Διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν προσκαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ καταταγοῦν ὡς ἀνθυπολοχαγοὶ στρατ. Ἱερεῖς ὅπως ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ διουργεῖν (Διαβύθωνος Διοικητικοῦ) σχετικὰς αἰτήσεις μέχρι τῆς 20ῆς Φεβρουαρίου. Οὗτοι ἔδον νὰ ἔχουν δῖπλωμα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου ἢ ἰσοδύνατον ταύτῃ ἐξέρας ὀρθοδόξου σχολῆς τῆς ἑλληδοτικῆς, ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τοῦ Κράτους, καὶ πιστοποιητικόν τοῦ Προέδρου τῆς Ἱεράς Συνόδου ἐν ᾧ νὰ ἐμφανηται ὀρισμένως ὅτι ὁ αἰτούμενος τὴν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τὰ κανονικὰ πρὸς ἱερατεῖαν προσόντα κτλ.

—Ἐξ Ἀγίου Κηρύκου Ἱακρίας πληροφοροῦμεθα ὅτι χορηγασαίντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σάμου ἐπιλέσθη μεγαλοεπιστάτης ἡ κηδεῖα τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Ἱακρίας Νεοφύτου. Τὸν νεκρὸν προσεφώνησεν ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ ὁ Καθηγητῆς κ. Ἰωάννης Φραγκουλῆς, ἀνήγγειλε δ' ἐπικήδειον λόγον ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σάμου.

—Ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς Ἱεράς Συνόδου Ἐγκύκλιος πρὸς τὸν λαὸν Ἱακρίας, ἐν ᾧ γινώσκεται αὐτῷ ὅτι τὸ λοιπὸν ὑπάγεται ὑπὸ τὴν πνευματικὴν διοίκησιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σάμου καὶ Ἱακρίας, καταργηθείσης τῆς προσωρινῆς Μητροπόλεως Ἱακρίας.

—Ὁ Ἱ. Πέτρος, Ἱεροσολων ἐν τῷ ἐνταῦθα ναύκῳ τῶν οὐνιῶν περιβεβλημένος ἀμφια ὁμοια πρὸς τὰ τοῦ ὀρθοδόξου κλήρου, συναλλάχθη ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας καὶ ἀπεστάλη εἰς τὴν εἰσαγγελίαν ὡς παραβάτης τοῦ νόμου τοῦ ἀπαγορευόντος εἰς τοὺς ἑτεροδόξους τὴν χρῆσιμοποίησιν τῆς περιβολῆς καὶ τῶν ἀμφίων τοῦ κλήρου τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

—Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας ἐκ Νέας Ὑόρκης ἀνεχώρησεν ἐκείθεν ὁ σεβ. Μητροπολίτης Δρα-

ας Βασίλειος τὴν 24 Ἰανουαρίου. Ὁ σεβ. Μητροπολίτης Φωκίδος Ἰσακίμ ἐτηλεγράφησεν ὅτι ἀναφέρει τὴν 11ην Φεβρουαρίου, ὁ δὲ σεβ. Μητροπολίτης Σύρου ἐζήτησε παρὰ τῆς Ἰερᾶς Συνόδου ἄδειαν παρατάσεως τῆς διαμονῆς του ἐν Σικάγῳ ἐπὶ τέσσαρας ἐβδομάδας (ἀπὸ τῆς παρελθούσης) ἥτις καὶ χορηγήθη εἰς αὐτόν.

— Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τῆς Διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας παρέστη ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ πληροφοροῦν τὴν μέχρι τοῦδε πορείαν τοῦ Ὁργανισμοῦ.

— Τὴν Κυριακὴν 18ην λήγοντος ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ Σιάπισταν ὁ νέος Μητροπολίτης Σισωνίου καὶ Σιατίστης. Ἀπὸ τῆς 10ης πρωϊνῆς σύμπαρ ὁ πληθυσμὸς ἐξῆλθε πολὺ ἐξωθεν τῆς πόλεως πρὸς προὐπάλαντον τοῦ σεβασμιωτάτου, οἱ δὲ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν ἔκρουον χαρμωσύνως. Περὶ τὴν 11ην ὄραν τὸ μητροπολιτικὸν αὐτοκίνητον ἐφθάσε καὶ εἶτα ὁ σεβασμιώτατος κ. Διόδοτος ἐν μέσῳ τοῦ ποιμνίου του μετέβη εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ὅπου ἐψάλη κατανυκτικὴ λειτουργία. Ἀκολουθῶν ὁ Σεβασμιώτατος δι' ὄρατον λόγου ἀνέπτυξε τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐκκλησίας, ουσίησας εἰς τοὺς κατοίκους ὅπως τακτικὰ προσέρχωνται εἰς αὐτήν. Ἐν τέλει ἐδήλωσεν ὅτι ἡ πύλη τῆς μητροπόλεως θὰ εἶναι ἀνοικτὴ διὰ πάντας ἡμέρας τε καὶ νυκτός.

— Ὁ τῆ παρελθούσῃ τρίτῃ πρὸς Κύριον ἐκδημῆσας διαπρεπῆς καὶ εὐσεβέστατος καθηγητῆς τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου Μιχαὴλ Διβαδάς ἐκληροδότησεν εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν ὄραμας 650,000 ὅπως ἐκ τῶν τόκων αὐτῶν πλουτίζεται ἡ ἐπιστημονικὴ αὐτῆς βιβλιοθήκη ἢ ἐκπαιδευθῆται ἢ περιθάλπηται ἄπορος σπουδαστῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΠΟΛΕΩΣ

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀνεκοίνωσε πρὸς τὰς ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας εἶδησιν τοῦ σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Καντουαρίας ὅτι, κατὰ τὴν ληφθεῖσαν ἐν τῷ τελευταίῳ συνεδρίῳ τοῦ Ἀσμπενθ ἀπόφασιν, ὀρίσθησαν τὰ Ἀγγλικανὰ πρόσωπα τῆς κοινῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν Ὀρθοδόξου καὶ Ἀγγλικανικῆς, ἅμα δὲ καὶ παράκλησιν τῆς Α. Σ. ὅπως ὀρισθῶσι τὰ ὀρθόδοξα τῆς Ἐπιτροπῆς πρόσωπα. Ὡς ἐκπρόσωπον αὐτῆς ἐν τῇ ἐν λόγω Ἐπιτροπῇ ἡ Ἐκκλησία Κων/πόλεως ὄρισεν τὸν σεβ. Μητροπολίτην Θυατείρων κ. Γερμανόν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Πάπας Ἀλεξανδρείας ἀπένειμεν εἰς τὴν αὐτοκράτειραν τῆς Αἰθιοπίας Μανὲν χρυσοῦν σταυρὸν τοῦ ἀποστόλου Μάρκου, τὸν ὁποῖον ἐπέδωκεν εἰς τὴν Α. Μ. ὁ σεβ. μητροπολίτης Ἀξώμης κ. Νικόλαος.

— Ἐκ συνοδικῆς ἀποφάσεως ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας ἐν τῇ κοινῇ ἐν Λονδίῳ ἐξ Ἀγγλικανῶν καὶ ὀρθοδόξων ἐπιτροπῇ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν Ὀρθοδόξου καὶ Ἀγγλικανικῆς ὀρίσθη ὁ σεβ. μητροπολίτης Ἐρμουπόλεως κ. Νικόλαος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Κοινῇ γνώμῃ τῆς ἱεραρχίας ὁ σεβ. Μητροπολίτης Πάφου κ. Λεόντιος ἐξελέγη ἀντιπρόσωπος τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ Ἀγγλοορθόδοξῳ Ἐπιτροπῇ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν Ὀρθοδόξου καὶ Ἀγγλικανικῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ὑπέγραψε νόμον τοῦ Καταστατικοῦ χάρτου τῆς ἐν τῷ βασιλείῳ τῶν Σέρβων λουθηρανῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀουξσμπουργείου ὁμολογίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Ὁ Μακαρ. Μητροπολίτης Πολωνίας κ. Διονύσιος ἤγγειλε πρὸς τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ὅτι προσεχῶς θὰ ἀποσταλῇ ὡς ὑπότροφος τῆς Ὀρθοδ. Πολωνικῆς Ἐκκλησίας πρὸς σπουδὰς ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Χάλκης καὶ πρὸς μελέτην τοῦ ἐσωτερικοῦ βίου καὶ τῆς ὀργανώσεως τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχεῖου εἰς ἱερομόναχος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΦΙΛΑΝΔΙΑΣ

Ἡ Ἱ. Σύνοδος ἔκρινε σκόπιμον ὅπως ραδιοφωνηθῇ ἡ θεία λειτουργία, ἀνέθηκε δὲ τὸ ἔργον εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἀσελφότητος τῶν ἁγ. Σεργίου καὶ Γερμανοῦ. Αἱ πρὸς τὰ ἀρμόδια καθιδρύματα καὶ πρόσωπα συνεννοήσεις τοῦ συμβουλίου ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας, οὕτω δὲ ἡ πρώτη λειτουργία ἐτελέσθη τῇ 21 λήξαντος Νοεμβρίου, ἔορτῃ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγ. Γριάδος ἐν Χέλσιγκφορς, ἱερουργούντος μὲν τοῦ πρωθιεράρχου τῆς Ὀρθοδόξου ἐν Φιλανδίᾳ Ἐκκλησίας Γερμανοῦ, ψάλλοντος δὲ χοροῦ δεκαμελοῦς. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἶχον τοποθετηθῆ ἐν τῷ ναῷ τρία μικρόφωνα.

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ κοινῇ Ἀγγλοορθόδοξῳ Ἐπιτροπῇ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν Ὀρθοδόξου καὶ Ἀγγλικανικῆς ὀρίσθησαν ὁ Ἐπίσκοπος Gloucester σεβ. Haedlam (ὡς πρόεδρος), ὁ σεβ. λόρδος Ἀρχιεπίσκοπος Δουβλίνου, ὁ σεβ. λόρδος ἐπίσκοπος Γιβλαλτάρ, οἱ Καθηγ. Goudge καὶ Grensted, ὁ αἰδεσ. Κάνων Douglas καὶ ὁ αἰδεσ. Φίλιππος Ascha τάως ἱερεὺς τῆς Ἀγγλικ. ἐκκλησίας ἐν Ἀθήναις, ὡς γραμματεῦς.

ΙΟΥΔΑΙΣΜΟΣ

Πρό τινος ἐν Πραγα συνεκοιτήθη τὸ τέταρτον συνέδριον τῶν ἀναθεωρητικῶν Σιωνιστῶν, ἀποτελεσθὲν ἐκ 400 ἀντιπροσώπων καὶ 1000 ἄλλων παρατηρητῶν ἐλθόντων ἐκ πάντων τῶν μερῶν τοῦ κόσμου. Σκοπὸς τῶν λεγομένων ἀναθεωρητικῶν εἶνε ὁ σχηματισμὸς μιᾶς ἐβραϊκῆς πλειονότητος ἐν Παλαιστίνῃ. Ἡ σπουδαιότερα τῶν ἀποφάσεων τοῦ συνεδρίου ἦτο ἡ ἀναφερομένη εἰς τὰ πολιτικὰ ζητήματα, ἐξεδόθη δ' ἐν εἴδει διαγγέλματος πρὸς σύμπαντα τὸν ἀνὰ τὸν κόσμον Ἰουδαϊσμόν. Ἐν αὐτῇ λέγεται ὅτι ἡ ἐμπιστοσύνη πάντων τῶν ἐβραίων σοβαρῶς ἐκλονίσθη συνεπίεσι τῶν ἐν Παλαιστίνῃ συμβάντων, συγχρόνως ὅμως ἀψευδύνηται προσειδοποίησις κατὰ πάσης αἰφνιδίας ἀλλαγῆς πολιτικοῦ προσανατολισμοῦ. Ἡ Ἀγγλία—λέγεται περαιτέρω ἐν τῷ διαγγέλματι—

ὀφείλει νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ καθήκον τῆς ἀναπιύσσοῦσα ἑβραϊκῆς πλειονότητος ἐπ' ἀμφότερων τῶν ὁχθῶν τοῦ Ἰσραήλ, εἶνε δὲ τοῦτο κατορθωτὸν διὰ συστήματος φιλικῶν ἐποικισμῶν, ἢτοι ἄνευ βιαίας πίεσεως τῶν ἀράβων χωρικῶν. Ὁ Ἰουδαϊκὸς λαὸς εἶνε εἰσιμὸς νὰ ἀποστείλῃ μετανάστες εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Παλαιστίνης, ἐὰν δὲ παραστῇ ἀνάγκη δύναται νὰ ἀναλάβῃ ὁμοῦ μὲ τὴν ἀνάδοχον τῆς ἐπὶ τῆς Παλαιστίνης ἐντολῆς δύναμιν τὴν προστασίαν τῶν Ἑβραίων τῆς χώρας ταύτης. Πρέπει νὰ ὑπάρξῃ συνεργασία μετὰ τῆς καθόρου δύναμους καὶ τοῦ ἑβραϊκοῦ λαοῦ ἐν τῷ νομικῷ καὶ τῷ δικητικῷ πεδίῳ, δὲν δύναται δ' αὐτὸς νὰ ὑφίσταται ἀπεριορίστους θυσίας ἐφ' ὅσον ὡς ἰδεώδης τῆς Παλαιστίνης δὲν γίνεται δεκτὴ ἡ ἰδέα τῆς Ἑβραϊκῆς Ἐθνικῆς Ἑστίας. Τὸ διάγγελμα προαίτιται δι' αἰτίσεως μεταρρυθμίσεων ἐν τῇ ἀνωκτατῇ διοικήσει τοῦ Σιωνισμοῦ καὶ δι' ἐκκλήσεως πρὸς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν νὰ πραγματοποιηθῇ ὁ ὅρος τῆς ἐντολῆς ὡς εἶνε ἐπιθετικὸς καὶ ὡς ἡμερῆς ἐκείνη ὑπὸ τῶν Ἑβραίων. Οἱ ἀναθεωρητικοί-σιωνισταὶ ἀντιτίθενται πρὸς τὰς γενικὰς γραμμὰς τῆς κατευθύνσεως τοῦ Weissmann, Προέδρου τῆς Παγκοσμίου Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Σιωνιστῶν, θεωροῦντες αὐτὸν ὡς συμβιβαστικὸν κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις τοῦ μετὰ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως καὶ ἐν γένει ὡς οὐχὶ ἐπαρκῶς δραστήριον.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐμμανουὴλ Ι. Φαρέλα, Γραμματέως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, Ἐγκόλιον Ἐκκλησιαστικῶν Ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους 1931.—Τὸ χρησιμώτατον τοῦτο Ἡμερολόγιον, ἀριθμοῦν ἤδη τὸ ἑγδοὸν τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ ἔτος, καὶ ἐν τῇ ἐφετεινῇ αὐτοῦ βελτίει ἐκδόσει περιέχει πᾶσαν πληροφορίαν λειτουργικὴν μὲν διὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ, στατιστικὴν δὲ οὐ μόνον διὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ διὰ πάσας τὰς ἐπὶ μέρους αὐτοκεφάλους ὀρθόδοξους Ἐκκλησίας, ὡς τοιοῦτο δ' ἀποβαίνει ἀπαραίτητον οὐ μόνον εἰς πάντα κληρικῶν, ἀλλὰ εἰς τοὺς ἐκ τῶν λαϊκῶν περὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ διατρέβοντας.

«Ὁ Ἱεροκῆρυξ». — Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ὁ σεβ. Μητροπολίτης Ἐδέσσης κ. Κωνσταντῖος ἤρξατο ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου ἐκδίδων δεκαπενθήμερον ἠθικοθεραπευτικὸν περιοδικὸν πρὸς μόρφωσιν καὶ διαπαιδαγωγίαν τοῦ ποιμνίου του καὶ ἠθικὴν αὐτοῦ ἐνίσχυσιν ἐν τῷ βίῳ, συντελῶν οὕτω καὶ διὰ τοῦ καλῶν εἰς τὴν κατάρτισιν τῶν χριστιανῶν του ἐν τῷ κατὰ Χριστὸν βίῳ. Ἐκ τῶν ἐν τοῖς δυοὶ πρώτοις ἐκδοθεῖσι φύλλοις τοῦ «Ἱεροκῆρυκος» δημοσιευθέντων ἐπιμαίρων καὶ διδακτικῶν ἀρθρῶν προμηνύεται ἀσφαλῆς ἡ ἐπιτυχία τοῦ ὑψηλοῦ σκοποῦ ὃν ἐπιδιώκει, ἡ δ' «Ἐκκλησία» συγχαίρουσα τῇ Α.Σ. καὶ χάριουσα ὅτι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ πληθύνεται καὶ ἐξαπλοῦται εἰς ὅλον ἐνδύνατον ἀκτῖνα εὐχεται εἰς τὸν νέον συνάδελφον σταθερὰν τὴν σταδιοδρομίαν καὶ ἀμὴν ἐν τῇ ἐντύπῳ διδασκαλίᾳ.

Π Ρ Ρ Ρ Τ Η Μ Α

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

110 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. Σπάρτης διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐνοικίασις τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας τοῦ βαλανδοκαρπου καὶ ἐλαιοκάρπου τῆς Μονῆς Ζερμπίτης ἐδρικομένων τῶν βαλανδοκαρποδένδρων ἐν θέσει «Πρωτοδικίου» Γυθείου καὶ «Ἄγιου» Κροκεῶν. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Γυθείῳ τὴν 1ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔτ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11-12 π.μ. ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων ἀντιπροσώπων. Οἱ βουλομένοι νὰ συναγωνισθῶσι δύναται νὰ λάβωσι γνώσιν τῶν ὄρων συγγραφῆς ἐδρικομένων εἰς τὸ ἐν Γυθείῳ Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Ἐν Σπάρτῃ τῇ 10 Ἰανουαρίου 1931 Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. Σπάρτης † Ὁ Μογεμβασίας καὶ Λαζδαίμονος Γερμανός.

111 Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σιαμᾶδων προκηρύσσει ὅτι, συνεσιῶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 243 ε. ἔ. ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. Τρικκης-Σταγῶν τὴν 25ην Ἰανουαρίου 1931 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π.μ. ἐνώπιον τοῦ ἐκεῖ ἀντιπροσώπου τοῦ ὑποκ)τος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀντιπροσώπου τῆς ἁγῶς Ἱερᾶς Μονῆς, ἐνεργηθῶσιν αἱ ἐξῆς πλειοδοτικαὶ δημοπρασίαι τῆς ἁγῶς Ἱερᾶς Μονῆς. α) Περὶ ἐνοικιάσεως ἐνὸς αὐτοφθοῦς λευβαίου κειμένου εἰς θέσιν Πλόπο περιφερείας Γουδοβάσδας στρεμμάτος 1)2. β) Ὅμοιος μᾶς ἀμπέλου κειμένης εἰς θέσιν Παναγία ἰδίας περιφερείας στρεμμάτος 1)2. γ) Ὅμοιος μᾶς παλαιαμπέλου κειμένης εἰς θέσιν Ξηνέλι ἰδίας περιφερείας στρεμμάτος 1)2. δ) Ὅμοιος ἐνὸς ἀγροῦ εἰς θέσιν Γύμπα περιφερείας Κασιανῆς στρεμ. 8. ε) Ὅμοιος ἐνὸς ἀγροῦ καὶ τριῶν τεμαχίων λευβαίων εἰς θέσιν Πέτρα ἰδίας περιφερείας στρεμμάτων 12. στ) Ὅμοιος μᾶς παλαιαμπέλου κειμένης πέριξ τοῦ μετοχίου Διμποχόβου στρεμμάτων 20, Ἀπάντων ὑπὸ

τοὺς ὄρους καὶ ὑποχρεώσεις τῶν ταυταρίθμων διακηρύξεων, ὧν γνώσιν δύναται νὰ λάβωσιν οἱ βουλομένοι πρὸ πάσης πλειοδοσίας. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Σιαμᾶδων τῇ 13ῃ Ἰανουαρίου 1931. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

112 Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γκούρας δηλοποιεῖ ὅτι συνεσιῶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 225 καὶ 226 π.ε. ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως τοῦ παρὰ τῇ Μητροπόλει Τρικκης-Σταγῶν Τοπικοῦ Συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. τὴν 25ην Ἰανουαρίου 1931 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π.μ. ἐνεργηθῶσιν αἱ ἐξῆς δημοπρασίαι τῆς ἁγῶς Ἱερᾶς Μονῆς. α) Ἐν Καλαμπάκῃ καὶ ἐνώπιον τοῦ ἐκεῖ κ. Εἰρηνοδίκου καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς περὶ μονοστοῦς ἐνοικιάσεως τοῦ δικαιοῦματος ὑλοτομίας 50.000 ὀκάδων ξυλανθράκων 20 κυβ. μέτρ. ξυλείας διὰ δούρας ἐκ θεοῦς, καὶ 4.000 ζυγίων καυσόξυλων ἐκ τοῦ ἰδοκῆτου τῆς Μονῆς δάσους Βουτουμᾶ. β) Ἐν Γουρῆσι καὶ ἐνώπιον τοῦ ἐκεῖ κ. Εἰρηνοδίκου καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς, περὶ μονοστοῦς ἐνοικιάσεως μᾶς ἀμπέλου τῆς Μονῆς κειμένης ἐν τῇ περιφερείᾳ Πυργετοῦ ἐκτάσεως 1)2 στρεμμάτος. Ὑπὸ τοὺς ὄρους καὶ ὑποχρεώσεις τῶν ταυταρίθμων διακηρύξεων ὧν γνώσιν δύναται νὰ λάβωσιν οἱ βουλομένοι πρὸ πάσης πλειοδοσίας. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Γκούρας τῇ 10ῃ Ἰανουαρίου 1931. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΑΡΜΟΣΗ

ΕΣΤΕΡΙΚΟΥ ΑΡΧ. 20. ΕΣΤ. ΘΕ. 20. ΑΜΕΡ. ΔΟΛ 4

ΝΟΜΗΝ ΚΑΙ ΝΑΞΗ ΕΒΡΑΙΑΚΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΝ ΑΡΧ. 100

ΝΑΞΗ ΛΑΡΙΩΝ ΑΡΧ. 20. ΙΕΡΕΩΝ ΕΣΤΕΡΙΚΟΥ ΑΡΧ. 20

ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΑΡΧ. 30

Τύποις «Φοίνικος» Ὀδὸς Σταδίου 44, Ἀθήνα